

Til lovforslag nr. L 124. Skriftlig fremsættelse (4. februar 2009)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår).

(Lovforslag nr. L 124).

Formålet med lovforslaget er at forenkle fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv. i en række sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv.

Et af politiets redskaber ved efterforskningen af sager om alvorlig kriminalitet er telefonaflytning mv. Politiet kan foretage telefonaflytning, hvis det er af afgørende betydning for efterforskningen, og der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra en mistænkt. Endvidere er det som udgangspunkt en betingelse, at strafferammen for den pågældende forbrydelse går op til mindst 6 års fængsel. Telefonaflytning mv. sker som udgangspunkt efter en retskendelse.

Efter de gældende regler skal en retskendelse om telefonaflytning mv. bl.a. angive de telefonnumre, indgrebet angår. Formålet hermed er bl.a. at sikre, at den bemyndigelse, som kendelsen giver politiet, får en præcis afgrænsning. Hvis den mistænkte f.eks. skifter telefon, skal der således som udgangspunkt indhentes en ny retskendelse om aflytning af det nye telefonnummer.

Hvis der er tale om efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 (terrorisme mv.), kan der dog i en retskendelse om telefonaflytning mv. ud over bestemte telefonnumre også anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). En sådan retskendelse giver politiet mulighed for – inden for den periode,

som retskendelsen omfatter – at iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, der er bestemte grunde til at antage bliver benyttet af den mistænkte. Politiet behøver således ikke løbende at indhente nye retskendelser, hvis den mistænkte f.eks. ofte skifter mobiltelefon, men skal snarest muligt efter udløbet af den periode, retskendelsen omfatter, underrette retten om de telefonnumre, der er blevet aflyttet, og som ikke er anført i kendelsen. Retten skal herefter underrette den beskikkede advokat, som har mulighed for at indbringe spørgsmålet om lovligheden af indgrebet for retten.

Det er politiets erfaring, at mange mistænkte ikke kun i sager om terrorisme, men også i en række andre straffesager om alvorlig kriminalitet forsøger at sløre deres handlinger ved at anvende flere forskellige kommunikationsmidler og f.eks. løbende udskifter mobiltelefoner eller SIM-kort. Det er ikke usædvanligt, at mistænkte benytter sig af et stort antal forskellige telefoner eller taletidskort på samme tid, og der har været tilfælde, hvor det har været nødvendigt at indhente et endog meget betydeligt antal retskendelser om telefonaflytning i en enkelt sag, f.eks. om grov narkotikakriminalitet.

Politiets Efterretningstjeneste har oplyst, at man i praksis har positive erfaringer med den gældende mulighed for i terrørsager mv. at arbejde på grundlag af retskendelser, der hjemler aflytning mv. ikke alene af bestemte telefonnumre, men af alle telefonnumre, som der er bestemte grunde til at antage benyttes til at give meddelelser til eller fra en mistænkt.

Regeringen lægger vægt på at sikre en effektiv politiindsats over for bl.a. banderelateret kriminalitet, herunder kriminalitet som led i bandeopgør mv., der også kan indebære betydelig fare for udenforstående personer. Ikke mindst i den aktuelle situation, hvor der navnlig i en række større